ANUL IX No. 1082 — 6 PAGINI 6 LEI — Vineri 15 Iulie 1932

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Telefon redacţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

Apare în fiecare LUNI, MIERCURI şi VINERI
Birourile: STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY, 2. — BUCUREŞTI I.
Directorii: EMIL EMILIAN şi E. MUNTEANU. Secretar de redacţie: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA
DUPA TARIF
Telefon administraţie: 325/35 şi 346/0.
Telefon provincie: 77/65.

BOX

Al. Brown-Kid Francis „no contest" sau un scandal fără precedent în analele boxului

Când marseillezii nu vor să-l vadă învins pe Kid. — O bătaie generală care favorizează dispariţia unui buletin. — No contest. — Câteva declaraţii. — O decizie post festum. — Revanşa. — Cum a văzut L'Auto matchul.

Loviturile de cinematograf sunt «en vogue» în box. Erorile judiciare s'au împământenit şi întâmplările senzaţionale se succed ca pe ecran.

După Schmelling—Sharkey, mult discutat de presa yankee, care se întrece în desvăluirea de amănunte senzaţionale, un scandal mai recent pune într'o lumină foarte urâtă unele moravuri ce tind a se impune tot mai mult în nobilul sport.

E drept că scandalul petrecut la matchul Kid Francis—Brown, se bucură de circumstanţe uşurătoare, s'a petrecut la Marsilia, oraşul răsfăţat al Franţei, care nu-şi refuză nici o picanterie.

CAND KID FRANCIS RISCA SA FIE INVINS

Duminecă după amiază la orele 15, marele stadion Prado, cuprindea 15000 de spectatori, dornici să fie martorii marei întâlniri.

Campionatul mondial pentru categoria cocoş între Kid Francis (53 kgr. 025) şi Al. Brown (53 kgr. 250), a însemnat pentru Marsilia o mică revoluţie, astfel că nu e de mirare că s'a înregistrat un scandal unic în analele boxului. Marseillezii sunt oameni de temperament şi dornici de original, iată de ce au făcut din Al. Brown un caz fără precedent.

Judecători ai matchului au fost: Lomazzi (Italia), Chavannes (Franţa) şi Sparks (Statele Unite).

După fizionomia matchului, victoria nu putea scăpa lui Brown.

In buletinul judecătorului neutru, Kid Francis figura învingător. In buletinul judecătorului francez însă, Brown primea decizia. In buletinul lui Sparks tot Brown figura victorios.

BULETINUL AMERICANULUI DISPARE

Publicul, oricât de şovin era, simţise că «Kidul lor iubit» pierduse partida.

Sesizând împrejurarea a pornit pe scandal, a tăbărât pe judecătorul american şi în vâltoarea bătăii, buletinul a dispărut.

NO CONTEST

Dispărând unul din buletine, nu mai putea fi vorba de o decizie regulată. Procedura era necomplectă...

Şi atunci s'a declarat «no contest». Kid Francis a scăpat prin tangentă de o decizie inconvenabilă.

CATEVA DECLARAŢII

Al. Brown a declarat că regretă întâmplarea dela Marsilia, care l-a amuzat teribil. Crede că n'a pierdut matchul.

De altă parte Al. Francis, protestează şi pretinde că s'au exagerat proporţiile unui scandal în care el şi pensionarul său n'au jucat nici un rol.

MODIFICAREA DECIZIEI

Lucrurile nu se vor opri aci. Se vorbeşte tot mai mult de o modificare a deciziei de «no contest». In această direcţie, judecătorul francez, Chavannes, a făcut următoarea declaraţie:

«E bine să se ştie că n'am participat cu nimic la decizia de no contest. Ea a fost dată de d. Lomazzi singur. E foarte probabil deci că I. B. U. va lua o decizie, care va fi definitivă».

REVANŞA

Din toată această conjunctură cine profită? Eternul Jeff Dickson. Revanşa care o proectează e servită de o publicitate extraordinară şi se prevede pentru Parc des Princes o asistenţă record.

CUM A VAZUT MATCHUL TRIMISUL SPECIAL AL ZIARULUI «L'AUTO»

Repriza întâia. Dela început Al. Brown lucrează cu stânga. Kid a-

(Continuarea în pagina II-a)

Motociclism

RALLYE-UL NAŢIONAL DELA SIBIU

In ultima sa şedinţă de comitet, Moto Clubul Român, a fixat în linii generale, condiţiunile rallye-ului naţional motociclist al cărui punct final va fi, anul acesta, oraşul Sibiu. Este al doilea concurs de acest gen, la noi în ţară. Primul s'a organizat în 1931, cu destinaţia Braşov şi a cunoscut cel mai franc succes, afluenţa de concurenţi bătând toate recordurile şi întrecând chiar şi cele mai optimiste aşteptări.

Luând exemplu din străinătate, unde acest soi de concursuri sunt — se poate spune — la ordinea zilei, Moto Clubul Român a purces anul trecut la înfăptuirea unui rallye naţional care — la drept vorbind — a fost inspirat de noi. Ne reamintim şi astăzi, momentele de înălţare sufletească prin care s'a trecut în 1931, cu ocazia rallye-ului dela Braşov, precum şi fastuoasa manifestare cu care s'a încheiat cea mai faimoasă probă motociclistă organizată la noi. Nu am precupeţit atunci laudele la adresa Moto clubului şi sperăm că ne vom găsi în aceiaş situaţie şi cu prilejul celui de al doilea rallye.

Forul motociclist nu a menţinut Braşovul drept punct terminus, întrucât în dorinţa de a populariza cât mai mult sportul al cărui avânt a întrecut — în Capitală — toate aşteptările, încearcă, sub orice formă, strângerea legăturilor cu provincia. La anul viitor, punctul final va fi altul, iar în 1934, altul.

Deci, în intenţia organizatorilor este ca, încetul cu încetul, să facă să fie vizitate de către motociclişti, toate centrele importante ale ţărei. Este o idee admirabilă care poate da roade excelente. Şi nu vedem dece nu s'ar întâmpla acest lucru, atâta timp cât Moto Clubul Român înţelege să lupte din răsputeri pentru propăşirea sportului pe care îl patronează.

In majoritatea cazurilor, rallyeurile constau din probe uşoare, agreabile şi accesibile oricărui motociclist. Ele nu necesită o pregătire prea minuţioasă, dar totdeauna dau rezultate excelente, având excepţionalul dar de a forma noui elemente.

Câţi dintre motocicliştii porniţi în rallye-ul de anul trecut, au avut încredere în isbândă? Foarte puţini şi totuş, efectivul celor sosiţi în termen a fost impresionant. Nu mai puţin de 47 concurenţi au terminat parcursul în timp prescris, cucerind placheta de aur, iar alţi 15 participanţi au isbutit să se prezinte la sosire, înainte de închiderea concursului. Este de sigur un eveniment ce nu trebue trecut cu vederea şi, dacă el se repetă, putem conchide că motociclismul progresează şi pe drum, nu numai pe pistă.

Moto Clubul Român, dându-şi seama că prin probe uşoare, poate

PEAN

(Continuarea în pagina IV-a)

TURISM AERIAN

Bucureşti - Cernăuţi cu avionul

Contact! Helicea de aluminiu se învârteşte năprasnic; Căpitan

D-l Col. Cantacuzino Paşcanu
Directorul Aviaţiei civile

Simion, comandantul aeroportului şi căp. Olănescu şeful exploatării, ne urează drum bun şi peste câteva secunde, avionul decolează uşor.

Ce mult contează să ai la volan un pilot simpatic! Pilotul nostru d. Ivanovici a ştiut ca să ne câştige încrederea chiar din primele minute.

Când avionul era scuturat de remous-uri, pilotul întorcea spre noi, o faţă surâzătoare şi... situaţia morală şi technică era restabilită.

Privim pe fereastră. Sub noi dispar mânăstirea Căldăruşani, Urziceni. In gara Făurei, un accelerat a stopat.

Mergem cu 200 km. la oră, la o înălţime de 500 m.; în fund se văd munţii Dobrogei. Pilotul ne indică ora la care vom aterisa la Galaţi.

Iată Dunărea. Două vaporaşe merg anevoios la deal. Peste câteva minute aterisăm.

La Galaţi lăsăm, un pilot pe simpaticul prieten Etem care va conduce avionul Galaţi—Constanţa, linie ce se inaugurează chiar azi.

După urări de drum bun, părăsim Galaţii şi iată-ne iar în văzduh.

Cald, extrem de cald.

Pilotul a observat lucrul acesta şi ne urcă sus de tot. La 1000 m., Prutul ni se pare o şuviţă argintie.

Mecanicul Moisescu ne istoriseşte o poveste aeriană înfricoşătoare. Acum un an sau doi, acelaş avion cu care zburam as-

D-l P. Ivanovici
pilotul avionului CV—JAD

I. SAVESCU

(Continuarea în pag. IV)

CRONICA OLIMPICA

Citre edificatoare

Spuneam în numărul trecut, că este de preferat, a face o simplă discuţie asupra posibilităţilor reprezentanţilor diverselor naţiuni în probele atletice, decât a încerca să faci pronosticuri.

Căci nu trebue să se uite, că aceste competiţiuni olimpice sunt lucruri cât se poate de speciale.

Am arătat în cronica precedentă o parte din aceste condiţiuni; ele sunt numeroase şi cunoscute.

In numărul de faţă ne vom ocupa de o altă specialitate a sportului pedestru şi anume de sprintul prelungit.

A fost un timp — în 1928 în special—când numeroşi alergători europeni reuşiseră să realizeze 48 secunde la 400 metri, fapt însă care n'a împiedecat ca primele două locuri să şi le însuşească, reprezentanţii noului continent.

In acest an, după cum se vede situaţia este mai puţin strălucită, singur germanul Metzner a reuşit de curând la campionatele Germaniei timpul remarcabil de altfel de 47 s. 4/5.

El ar urma deci să fie pe hârtie port steagul Europei reprezentată încă prin englezul Stoneley şi locotenentul Rampling, finlandezul Strand Wall, italianul Carlini şi austriacul Rinnerr, la care s'ar mai adăoga încă vreo câţiva alergători angajaţi de fapt pentru cursa de 800 metri.

Englezii l-au selecţionat pe Rampling, deşi acesta nu a alergat în acest sezon.

Marele campion englez merită fără îndoială această mare încredere şi cazul lui Butler în 1924, dă dreptate selecţioneurilor englezi.

Ori Rampling a făcut anul trecut la Colombes cu ocazia matchului Franţa-Anglia o impresie formidabilă şi dacă el este complect restabilit, de pe urma recentei operaţiuni, va fi împreună cu Metzne, şi fără îndoială mai bun ca el, cel mai bun reprezentant european.

Rampling contra lui Ben Eastman, iată un match care anul trecut ar fi suscitat un şi mai mare interes.

Progresele realizate de american în cursul ultimelor luni nu ne mai dau dreptul de-a mai avea în Rampling încrederea de acum un an.

Rămân în finală ceilalţi doi amerircani unul din ei fiind sigur W. Carr recentul învingător a lui Eastman în timpul excelent de 47 s. precum şi canadienii Ball şi Willson şi australianul Golding.

Pentru o mai complectă edificare, dăm cele mai bune performanţe obţinute de atleţi europeni în comparaţie cu cei americani.

AMERICA

B. Eastman 46 s. 2.
Carr W. 47 s.
Warner 47 s. 3.
Bowen 47 s. 4.
Carthey 47 s. 4.
Woessner 48 s. 3.
Hartley 48 s. 4.

EUROPA

Metznerr 47 s. 4.
Strandwal 48 s. 3.
Buchner 48 s. 3.
Rinner 48 s. 4.
Carlini 48 s. 4.
Neumann 48 s. 9.
De Negri 49 s.

DUPA BELGRAD

„ECHIPA ROMANIEI NU ŞI-A FACUT DATORIA"... (?!)

IV

Ultimul nostru articol asupra felului cum s'a desfăşurat Cupa Balcanilor, priveşte direct ţara noastră. Vom aborda subiectul mult aşteptat, privind ţinuta echipei României în competiţia Balcanilor.

In cele ce vom susţine mai jos, nu toată lumea va găsi satisfacţie.

Ideile noastre ne împiedică să mutăm discuţia depe terenul pur sportiv. Nu putem accepta imixtiunile naţionaliste şi nici oportunismul demagog ca să profităm de împrejurare şi să denaturăm problema.

Mulţi din acei cari au avut posibilitatea să spună un cuvânt, nu s'au sfiit să declare că: «echipa României nu şi-a făcut datoria».

Ori, articolul nostru este tocmai destinat să formeze un răspuns la această insinuare.

Trebuie cineva să fie complect străin de ultimele realizări footballiste româneşti, trebue să nu fi contribuit cu nimic la înfăptuirile din ultimii ani, ca să bănuiască tocmai pe făuritorii prestigiului de care ne bucurăm în prezent.

Ca un selecţionat să nu-şi facă datoria, trebue să fie răuvoitor, să consimtă la trădare. Ori până la această micime de caracter socotim că nu se poate coborî un sportiv.

Am pierdut Cupa Balcanilor pentrucă echipa naţională îşi trăise apogeul în matchul cu Franţa. Atinsese atunci maximum de formă şi condiţie fizică pe care era imposibil s'o păstreze şi căreia trebuia să-i urmeze vacanţa şi nu o perioadă de eforturi grele şi de mare răspundere.

Susţinem că dacă proba balcanică se desfăşura înainte de 15 Iunie, nimeni nu ne putea răpi trofeul.

Sezon mai lung şi mai încărcat decât acel din anul acesta n'a mai fost niciodată. Până şi obicinuita vacanţă de iarnă a fost suspendată prin turneele O. A. O.-ului şi Ripensiei, cele două pepiniere de internaţionali.

Jucătorii noştri au arătat la Belgrad, cea mai bună technică, cea mai mare fineţe tactică, a avut însă cea mai proastă condiţie fizică.

In matchul cu Bulgaria dominam net în teren, ne întreceam adversarul în combinaţii şi în tot ce ţine de rutină.

Echipierii noştri erau însă regulat bătuţi când era vorba de efort fizic brut. Inaintaşii noştri erau întrecuţi în viteză şi când ajungeau în faţa goalului nu aveau vigoarea necesară shotului. Jucătorii noştri au fost vlăguiţi şi n'au putut face faţă. Mai ales că li s'a cerut să susţină trei jocuri într'o săptămână.

In matchul cu Grecia de pildă dacă nu reuşiam 3 goaluri de lovitură, dominam până la sfârşit fără să realizăm un punct. Cum ni s'a întâmplat de pildă în matchul cu Jugoslavia. Echipa noastră a dominat tot timpul. A ridiculizat în anumite împrejurări echipa jugoslavă. Vedeai cum mecanic ajungea la goalul jugoslav, unde nu avea vigoarea necesară conchiderei ofensivelor.

Iată de ce am pierdut la Belgrad, nu pentrucă lui Schwartz nu i-am zis Negreanu sau lui Glanzman Strălucescu.

Ci pentrucă acei cari în alte împrejurări au acoperit de glorie pavilionul sportiv român, de data aceasta mijloacele fizice nu i-au ajutat să se comporte cum cu siguranţă ar fi dorit.

Să nu-i jignim deci aruncându-le în spinare, rezultatele dela Belgrad.

Din contră să învăţăm ce trebuia să învăţăm şi anume: să nu participăm la probe internaţionale atunci când normal trebuie să fim în vacanţă.

M. BEILIS

Actualităţi

Egiptenii nu participă la Olympiadă

Printr'o broşură trimisă membrilor comitetului internaţional Olimpic, Egiptenii anunţă că nu vor participa la Olympiada din Los Angeles.

Motivul care i-a îndemnat să ia această hotărîre e faptul că doresc să fie reprezentaţi în acest comitet de un Egiptean.

(Până acum au fost reprezentaţi de un grec, d. Bolanachi).

Cererea le-a fost respinsă.

Pistulla revine...

Ernest Pistulla recent campion al Europei la semi-grea care a fost nevoit să abandoneze titlul din cauza unei boli nervoase de care suferea îşi va face reintrarea.

El va susţine un match în cursul săptămânii viitoare la Berlin.

Ziegler a bătut patru recorduri naţionale la nataţie

In cursul unei reuniuni care a avut loc la Cluj pentru selecţionarea înotătorilor cari vor face deplasarea la Bucureşti, Ziegler a bătut recordurile naţionale la 100 m., 100m. spate, 400 m. şi 1500 metri.

Suzanne Lenglen din nou în lumea tennisului

Populara jucătoare de tennis Suzanne Lenglen fostă campioană mondială şi-a făcut reintrarea după o absenţă de peste trei ani.

Antrenamentul şi l-a reluat în compania lui Martin Plaa.

Acesta declară că în mai puţin de două luni «Suzanne» îşi va recâştiga locul său în tennisul femenin.

Rezultatele technice ale matchului Ungaria-România

Matchul femenin anual dintre România şi Ungaria s'a soldat cu o înfrângere categorică din partea reprezentantelor noastre.

Lipsa Dr. Golescu s'a resimţit. Paksy (U.) a dispus de Aslan (R.) cu 6—4, 6—2; Schreder (U.) a învins pe Liszka (R.) cu 6—1, 6—0; Zisovits (R.) a cedat D-nei Baumgarten (U.) 6—0, 1—7, 2—6; Demco (U.) a învins pe Somoghi (R.) cu 6—4, 1—6, 6—2.

Cuplul Baumgarten — Demco (U.) a dispus de Liska—Aslan (R.) cu 6—2, 6—0; iar Zisovitz—Somoghi (R.) contra Schreder—Paksy (U.) a cedat cu 6—4, 6—4.